

A BARÁTOK TEMPLOMÁBAN.

I.

PRÉDIKÁCIÓ.

A szelid franciskánust hallgatjuk most
szelid áhitattal s a páter beszél,
hosszan hevül, már előnti a Szentlélek lángja:
— ó egyszerűség nyelven vallani az Igét,
ájtatos parasztnok egyszerű nyelven,
testvér! Isten csengő kegyelme ez már! . . .
Jó barna páter, így hallgattak, lásd
így szerettek én, míg komoly lángolásod
elragad engem: lássa lelkét a léha fiatal!

Ó érzem, áradó harangszó leszek megint;
testvéred vagyok én szemüveges barát,
áldott rajongó, — mélybarna csuhád világt,
megaláz engem ez órán, s szeretsz,
még jobban szeretsz, ó szeress csak engem
legszelídebb költő: a kicsiny költő
csukló alázattal már letérdelt előtted . . .

II.

LITÁNIA.

Gyertya ég, villany ég, már bűg az orgona,
ó kicifrázott ének, ó mély ünnepélyesség
s tömjén jó szaga! Im szavak sóhaja
feszül az égnek, lélek és szív puha falán
keresztültör az érzés zúgó hangversenye:
ki tudja mi lázad s örül itten?

Ó egyszerű pillanat, háromszori cseppetés:
áldás! áldás! — most nyílik ki a Lélek
s lobog, fenségesen lobog felfelé,
Isten legszentebb Báránya elé,
ki elveszi a világ bűneit . . .

(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.